

یادمان استاد احمد احمدی بیرجندی

۱۳۰۱-۱۳۷۷

پیران قوم آینه‌گران فکر و ذکر قبیله خویشند و با قول و نقاشیان جان و جهان را همواره مهناپی دگرگونه می‌بخشنند. استاد احمد احمدی بیرجندی که اینک در نبود غم‌انگیز او گریانیم، به درستی و راستی بزرگی از بزرگان خراسان بود که اهل نظر از دیرباز با کلام نوشته و ناتوشته او انس و انسی بدهم و مسانده و هر از گاهی با یاد آن چشم را جلایی جانانه می‌داند. استاد جزو محدوده دانشیان بر جسته عصر ما بوده که قدر وقت را به واقع شناختند.

چندی قبیل و در زمان حیات آن بزرگوار، صاحبان فکر و فرهنگ با همکاری انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، مرکز خراسان شناسی و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان بر آن شدنند تا از مقام شامخ علص و اخلاقی استاد به نحو شایسته و بایستی ای در استند ماه سال‌باری تعییل کنند آسا هنوز نطفه این فکر شکل نسبته بود که تصییة ازول و قسی دگرگونه بر این دفتر زد و در ۲۴ آذر ماه استاد از میان ماخت بریست و تاکنون رسانه‌های جمعی و مراکز فرهنگی آنکه نه در خور استاد است از او یادی نمکر دادند، لذا کتاب‌های ادبیات و فلسفه پادمان استاد را که حاصل رنجینه‌های قلمی پیاران صاحبیدل اولست در استانه چهل‌مین روز درگذشتش تقدیم شما صاحبان اهلیت کردند و با محدودیتی که اینجا در حال و مجال هست نمی‌توان از مجموعه آثار و خدمات فرهنگی او درین فرصت کوتاه به درستی یاد کرد استاد احمد احمدی بیرجندی از مکتبخانه آخوند نخت‌کش تابیاد پژوهش‌های اسلامی که بیش از هفتاد سال را در بر من گیرد به این و ادب و فرهنگ ایران اسلامی من اندیشید و پاره‌هایی از آثار قلس خویش را به هیات کتاب‌های نظر و نیکویی به یادگار گذاشتند است. استاد همواره آموزگار فکر و دانش و اخلاق بود و با فضیلت‌های انسانی خویش درست اندیشیدن و درست زیستن را به پیاران اهل و ذات خویش من موقت و ارستگی مقام اخلاقی و ارجمندی مقام علص استاد زیاند همه آن کسانی است که با او و آثارش آشنا بودند. یادمانی که اینک بیش رو دارید در فرصت اندک و به قدر وسع و توان کم ما فراهم نمد، اما این وجیزه گویای اسرار نهانی داشش و منش استاد احمدی بیرجندی است. در مقام سپاس پایه از پیاران با این و فاضل استاد در مشهد و تهران به نیکی یادگیری که دعوت ما را اجابت گردند و جسی تردید جسی پاری و دستگیری ارباب دانش و ادب این مهم به انجام نمی‌رسید. پاید از تقدان او بآرد و حسرت یاد کرد که خراسان امروز یکی از بزرگترین خاچان فرهنگ و کتاب را از دست داد. □